

КОДЕКС ПОНАШАЊА РАДНИКА ШКОЛЕ

КОДЕКС – значи правило.

*Правила служе зато да помогну људима да живе једноставније.
Ако их поштујемо и живот у школи биће нам лакши и пријатнији.*

МИ КОЈИ ЗНАМО ДА СЕ ПОДСЕТИМО!!!

Члан 1.

Основна школа је обавезна за ученике. За нас је обавеза САВЕСНО И ОДГОВОРНО ОБАВЉАЊЕ ОБРАЗОВНО – ВАСПИТНОГ РАДА. Ми ћемо бити криви ако наши ученици остану без основног образовања.

Ако се ОДГОВОРНО понашамо, највећа корист је НАША.

Члан 2.

У школу долазимо 10 минута пре почетка часа. Тако ћемо смирени и сконцентрисани отићи на време на час и искористити свих датих 45 минута да ученицима пружимо знање по које су и дошли. Можда нам се чини невероватним АЛИ ТО ЈЕ ЗАИСТА КОРИСНО.

Члан 3.

Као и у свему осталом, и за време часа најважније је да поштујемо СЕБЕ. Захтевајмо од ученика да ћуте и слушају када ми говоримо. То је минимум уважавања које дугујемо себи и другима.

Члан 4.

Дозвољено је да у великим количинама употребљавамо речи : МОЛИМ, ХВАЛА, ИЗВОЛИ, ИЗВИНИ. У КОМБИНАЦИЈИ СА ЉУБАЗНИМ ОСМЕХОМ ПРЕД НАМА СУ НЕОГРАНИЧЕНЕ МОГУЋНОСТИ. Пробајмо ! Успех је загарантован.

Члан 5.

И када смо замишљени или забринути, не заборавимо да својим колегама, родитељима и својим ученицима одговоримо на поздрав : '' ДОБАР ДАН '', '' ДОВИЂЕЊА ''. Њих ће обрадовати, а нас неће оштетити.

Члан 6.

На часу искључите мобилни телефон. Он је наша приватна ствар, а своју приватност треба задржати за себе и њоме не угрожавати друге. НАШЕ не може бити важније од ЊИХОВОГ.

Члан 7.

Школска опрема, инвентар школе као и остали потрошни материјал користимо у службене сврхе. Према школи имајмо домаћински однос, ЈЕР ШКОЛА НАМ ЈЕ ДРУГА КУЋА.

Члан 8.

Изненадимо своје колеге и сваки неспоразум решимо тако што ћемо ПРВИ пружити руку помирења. ВОЛИМО ТО ШТО СМО РАЗЛИЧИТИ. Било би досадно да смо сви исто паметни и исто лепо. Будимо оригинални, али не на рачун колеге поред себе.

Члан 9.

Искажимо своје мишљење или незадовољство јасно и гласно МЕЂУСОБНИМ разговором, БИРАНИМ речима. Тако ћемо једноставно решити сваки неспоразум са колегама, ученицима и са родитељима. МЕЂУСОБНА КОМУНИКАЦИЈА ЈЕ ЈАКО ВАЖНА ЗА РАЗЈАШЊАВАЊЕ НЕРАЗЈАШЊЕНИХ СИТУАЦИЈА.

Члан 10.

Пре него што неке ставимо примедбу, преиспитајмо себе. И ми сигурно имамо мане које можда не примећујемо. Отклонимо прво СВОЈЕ недостатке па ОНДА критикујмо ДРУГЕ.

Члан 11.

Добра припрема за рад је предуслов да се на часу осећамо СИГУРНО и ОПУШТЕНО.

Члан 12.

Попуштање ученицима и родитељима је само привидно знак доброг односа са њима. У стварности то је потцењивање њихових способности да науче, потхрањивање њихове лењости и немара и омаловажавање нашег труда.

Члан 13.

Будимо принципијални, захтевни, толерантни, пажљиви, али и нежни према ученицима у школи. Они једино од нас и родитеља могу да науче како треба да се понашају.

Члан 14.

Свако ангажовање ученика од било ког радника школе ПОДРАЗУМЕВА И ОБАВЕЗУ запосленог да пре него што ангажује ученика изврши консултације с разредним старешином или предметним наставником уколико разредни старешина тренутно није ту. МЕЂУСОБНА КОМУНИКАЦИЈА РАДНИКА И ЊИХОВА ОБАВЕШТЕНОСТ СТВАРАЈУ ХАРМОНИЈУ КОЛЕКТИВНОГ ОДНОСА.

Члан 15.

ЗАХТЕВАЈМО од свих безусловно, ГЛАСНО И ЈАСНО, без сукоба – да пушењем не угрожавају наше здравље, ако су већ одлучили да угрозе своје. То је ЊИХОВ избор. НИКО НЕМА ПРАВА ДА УГРОЖАВА НАС. Решавање сукоба свађом карактеристика је немоћних и примитивних људи. То сигурно нисмо ми !

Члан 16.

Изостајање са посла на време најавите ради благовременог организовања замене. Основни знак пристojности је када некоме, ко нас очекује, објаснимо ЗАШТО НИСМО ДОШЛИ.

Члан 17.

Дођите на дежурство 30 минута пре почетка наставе, брините се о понашању ученика у току свог дежурства, јер нам је то део радне обавезе. ПРИМЕРОМ ПОКАЖИМО ШТА ЗНАЧИ ОДГОВОРНО ПОНАШАЊЕ ПРЕМА РАДУ, ЈЕР ДЕЦА УЧЕ ОД НАС.

Члан 18.

Боравак у уредном и чистом окружењу свакоме више прија. Учионица и двориште биће онакви каквим их ми створимо васпитним деловањем на ученике.

Члан 19.

Одећа коју носимо јасно говори о нашој личности. Она одражава укус и стил сваке особе који мора бити поштован, али и ДОБАР пример ученицима.

Члан 20.

Поштовање ученика и његове личности, чак и када нису сасвим по нашем укусу својим понашањем, може се исказати на безброј начина: бригом о њима, разумевањем, разговором и саветовањем. Школа и час одељенске заједнице су право место да им се то и покаже.

Члан 21.

Чекање у реду испред учионице пре почетка часа ученицима је понекад досадно и можда нама изгледа неважно. Њихова досада може да се преократи НАШИМ одласком на време на час. ВАЖНО ЈЕСТЕ, јер тачност говори о НАШОЈ ЗРЕЛОСТИ И ОЗБИЉНОЈ НАМЕРИ ДА У ШКОЛИ УЧЕНИЦИ ДОБИЈУ ОНО ПО ШТА СУ И ДОШЛИ – А ТО ЈЕ ЊИХОВО НАЈОСНОВНИЈЕ ОБРАЗОВАЊЕ.

Члан 22.

На свету нико није савршен. Зато нико нема право да тражи од нас да будемо савршени, али не тражите то ни ви од својих колега, ученика и њихових родитеља.

Члан 23.

Неодговарајуће понашање у школи може бити и кажњено. Начини кажњавања записани су у строгим правилницима. КАДА ОСЕТИМО КАКО ЈЕ ЛАКО ПОНАШАТИ СЕ ОДГОВОРНО, ЗАКОНИ И КАЗНЕ БИЋЕ НАМ СУВИШНИ.

Члан 24.

Придржавајући се ових правила закључићемо да НИЈЕ ТАЧНО да "НИЈЕ ТЕШКО БИТИ ФИН". ТЕШКО ЈЕ, а није ни нарочито забавно. АЛИ ЈЕДНО ЈЕ СИГУРНО:

ВЕОМА ЈЕ УГОДНО И ПРИЈАТНО И ДОПРИНОСИ ДА О СЕБИ МИСЛИМО КАО ИСТИНСКИ ЦИВИЛИЗОВАНИМ БИЋИМА.